

– Да, и за мен това беше може би началото на научна кариера в малко позната, неизследвана област. Благодарен съм на съдбата, че именно тогава ме срещна и с един изключителен човек, с една светла личност – покойния професор Мирослав Янакиев.

– Споделям твоите възторжени впечатления, той беше преди години и мой преподавател в Софийския университет, запазила съм ясен спомен за неговата всеотдайност и ерудиция...

– Именно той ме мотивира да започна, да продължа с научно-изследователска работа, това стана и моя съдба. Благодарение на него осмислих важността на проблема, малцина знаят, че проф. Янакиев пръв даде гласност на идеята децата от ромски, от турски произход да започнат да учат майчиния си език – това да бъде приоритет в образованието. Идеята подкрепиха професор Енчо Герганов, тогава заместник-министър на образованието, и покойната доц. Розалина Новачкова – също заместник-министър по това време. Пак казвам, за мен срещата с тези хора беше съдбовна – те ме насърчиха да продължа да уча в модерната и нова тогава област на психолингвистиката. Тяжна беше идеята за дисертация, приех я в началото като нереална, но именно проф. Янакиев, проф. Герганов настояха и започнах да уча по индивидуален план в Софийския университет, в катедра „Общо езиковедие“. Така втората ми следдипломна квалификация завърши с научната разработка „Психолингвистични аспекти на ранния билингвизъм“...

– Звучи прекалено научно, дали такова изследване е конкретна помощ на учителите в смесените училища, дали обществото е било готово тогава да сподели проблемите и особеностите в образованието на тези деца? Търся и намирам отговор и в няколкото отзива на преподаватели в Шуменския университет, на колеги и състуденти. Колкото и лично да са адресирани, те подчертават необходимостта от нова методика – с майчин език в началото, с помощта на специално подготвени помощник-учители. Ето редове от тях:

„С Христо Кючуков свързвам най-хубави спомени от първите си преподавателски години в шуменския институт за начални учители – пише доцент д-р Мариана Стефанова от Шумен. – Бях прекалено